

19. apr. 1972

FAKTA

Dato:

19. apr. 1972

Sidetæl:

Værkstedsbog 1972 | s. 8-14

at jernvær - 2. del formt - det
kun kun fyldes og sættes i funk-
-tion af beskueren. Det adskil-
-ler sig fra alle andre objekter
i verden ved kun at være be-
-regnet til at se på. Det
udtrykker ikke noget - det er
synligt - og har ingen anden
hen sigt udover sin synlige til-
-stedeværelse - det evnl. drama-
der via det udspiller sig pre-
-senteret alene i beskueren og ikke
i ~~et~~ objektet.

19-4-72.

Efter i en lille uges
tid at have arbejdet med blyant-
tinglepen - blypen - blypen - o.l med
voksen lag på selv processen
frem for den resultat, viser det
sig nu dydeligt at være endt
i en ren materialitetspressionisme.
En manipulation med selv
materialets - stoffets et presionist

Som meget hurtigt kørte over i
noget lidet (surrealistisk!).
Man undersøgte sig for at anvende
formen og funken fordi de anses
for at være sproglige - et presstik.
Man griber til brugen af selve
det røde "formlyse" - "formlyse"
materiale og under lige metoden
der hvor man havde man var
pou vej væk fra - ironisk nok.
Det man betyde at det er
selv den grundlæggende betegnelse
der er noget i vejen med.
De rent psykiatriske fundet-
ninger med dette materiale ar-
-bejde viser at dette er rigtig.
Hvad der satte mig i gang med
dette arbejde var helt enkelt en
neurotisk drang til aktivitet til
"bare at gøre noget - et eller
andet - lige gyldigt hvad" (s. inspi-
-ration af D. for R. K. K. K.).
Der var at slippe tanken og
bare give los - hvad der kan
kan ende i ligegyldighed.
At blive klar over dette kan

selv følge bij have en vis vordt,
men vis forbrings vis at man
ikke er i stand til at tænke
klar og konsekvens.

Det viser sig ganske nok ganske
når man giver et løb for den ne
nerotiske foretog som heds bringe at
det ikke løser nogen problemer,
men at man tværtimod fjerner
fra dem.

Selv følgende er det meste af en
sådant aktivitet nok i det af
at min læsning om kunst og
kunstnere - og jeg må ofte stille
mig selv spørgsmålet hver
for den jeg selv er at finde i
at dette

Det er jo den evindelige konflikt
mellem min instinktive uopdrags-
hed og erkendelsen af at jeg
skaber en masse unødige pro-
blemer og hindringer for mig
selv. Jeg tror ikke det er muligt
at løse denne konflikt - den
har jo altid eksisteret - men man
alene er kendt dens eksistens.

Det mytter sig nok ikke meget
at man byder sig selv af holdenhed
med kunsten, men alene herude kan
at den en dag ~~er~~ mister in-
teresse for mig.

Det er naturligvis meget interessant
underholdende o. s. v. at læse
om hvad andre bestræfter sig
med - men det kan jo ikke
blijvden kun blive underhold-
ning - en flæng fra egne pro-
blemer. Jeg ved ikke hvad det
er for en uhyggelig oprigtighed
der gør at jeg absolut må
vide ~~hvad~~ hvad der sker
over hele verden - de fleste andre
kunstnere har ikke den ne-
træng. Den findes altså hos
mig - og jeg kan ikke komme
uden om den.
Det var altså hvad der kom
ud af "at tegne"!

Dette med bare at "køre lds"
er jo et levn fra tidligere da

man arbejdede ud fra den opfattelse
at det drejede sig om at skabe
en produktion af lave "gode
billeder". Man har jo på længere
indsat at det ikke er det
der er sagen. En som den male,
tegne, modelere, klister, klippe, o.s.v.
aktivitet står jo uden for an-
-hver (eller burde gøre det) den
der holder sig kunstner og be-
-skæftige sig med kunst altid
kun ikke dregne menten for en
som den "hobby prægt" ~~ikke~~ virksom-
-hed, men man med venting have
et mere præcist sigte med sin
virksomhed og de tænker den
buseses paa - man hele tiden
stille spørgsmaal til kunsten
som et men mest tilfælde om-
-roude. Forholdet er som mellem
foreldre og pædagoger. En pæda-
-gogs virksomheds grundlag er
buseset paa at hun bevidst stiller
sig spørgsmaal om begrebet
opdragelse - hvad og dragesel
er - foreldre derimod kun

alene i sin livstid og i relation
til de givne sociale forhold
praktiserer en opdragelse - i de
heldigste tilfælde vejleder og im-
-spirerer af podagogens overvejelser.
Den professionelle kunstners arbejde
består ikke i første række i
at praktisere kunst, men at
tænke i kunstneriske baner.
Kunstpraksis står som det rent
produktive stade uden for enhver
og som i tilfældet med poda-
-gogen inspireret - moaske vej-
-ledet af kunstnerens overvejelser
omgærende kunsten.
Kunstneren kan idag ikke, og
bør heller ikke, udfylde den rolle
romantikken har til del ham
som et naturfenomen - og geni
der materialiserer sig fejlsesliv
i beundringsobjekt for et
mindre ~~guds bevidst~~ publikum
vel udskåret eller guds bevidst
publikums forbløffende opsyn.
Kunstneren er ikke et natur-
-fenomen i højre grad end
alle andre mennesker, men

en arbejden de her kan der forstås
at placere det kunstneriske om-
-røde - den kunstneriske tanke
i et samfund i den rette menne-
-skelige som man henty.

Hvorfor end svar man sig for
at placere ting på gulvet -
i virkeligheden ser man dem jo
meget bedre liggende - end hen-
-gende på en væg.

De allerfleste af de ting jeg går
haves på et bord d. v. s. med på
en horisontal vandret slynge lin-
-kel - naar jeg skal se resul-
-tater placere jeg tingene på
gulvet. Hvilket er da naturligt
end at se dem som jeg ser
tingene - så dan som de er
lavet skal beskrives og
se dem.
